

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

4/2024

Prosíme tě, Pane, požehnej tento opravený kostel
a všem věřícím, kteří sem přichází,
dej zakusit přítomnost Ježíše Krista, svého Syna.
(z obřadu žehnání opraveného kostela na Gruntě)

Z obsahu

- 3 Aktuality
- 7 Pastorační rada
- 7 Z našich památek
- 8 Stavební úsek
- 9 Knihovna
- 10 Církevní mateřská škola
- 10 Církevní gymnázium
- 11 Sedlec
- 12 Duchovní okénko
- 13 Zažili jsme
- 14 Rozhovor s manželi Hladíkovými
- 16 Kalendář akcí

Tiráž

ZPRAVODAJ 4/2024

farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín

Vydáno: 5. 5. 2024

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost - arciděkanství
Kutná Hora, Jakubská 1, 284 01 Kutná
Hora, tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 739 036 987,
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: Jan Šmok

Uzávěrka příštího čísla: 22. 5. 2024

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátit.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan

tel.: 731 402 221

e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Milé sestry a bratři, drazí farníci,

když píšu řádky do květnového zpravodaje, sedím v pokojíku poblíž baziliky Santa Maria Maggiore a vstřebávám do svého srdce závěr celosvětového setkání *Farářů pro synodu* organizovaného Kongregací pro klérus. Ocitl jsem se tak mezi dvěma sty kněžími z devadesáti devíti zemí, abychom dali svůj příspěvek k celosvětové biskupské synodě, která se sejde na podzim tohoto roku.

Od pondělí do středy jsme měli na programu přednášky expertů, práce ve skupinách a sdílení v celém shromáždění. Naše pracovní skupina měla dvanáct členů z devíti zemí: Korea, Slovensko, Brazílie, Itálie, Kolumbie, Peru, Malta, Polsko a Česká republika.

Po přivítání jsme rychle vstoupili do života našich farních komunit, vztahů a výzev spojených s hlásáním evangelia. První den jsme se věnovali tématu *Tvář synodální církve*, druhý den *Všichni jsme učedníci a všichni jsme misionáři* a třetí den *Spřádat vzájemné vztahy, budovat komunitu*. Asi si umíte představit, jaký široký záběr mělo naše sdílení a kolik odlišných i podobných situací v našich farnostech prožíváme.

Setkání vyvrcholilo pracovním setkáním s papežem Františkem. Měli jsme možnost Svatému otci položit několik otázek, na něž spontánně odpovídal. Bylo to intenzivní setkání zakončené podáním ruky a úsměvem Petra našich dnů. Dostali jsme do rukou dopis farářům, který papež osobně na místě podepsal a který máme šířit hlavně mezi kněžími.

V první části dopisu papež vyjádřil poděkování farářům: „Církev by nemohla pokračovat bez vašeho nasazení a služby. Proto bych vám chtěl především vyjádřit vděčnost a úctu za velkorysou práci, kterou denně vykonáváte a kterou zaséváte evangelium do nejrůznějších oblastí.“ František poukazuje na tři cesty, kterými je třeba se ubírat: rozpoznat zárodky Ducha ve věřících, uchýlit se ke komunitnímu rozlišování a udržovat společenství mezi kněžími a biskupy.

Dále popisuje život farního společenství: „Je nutné, aby se farní společenství stále více stávala místy, odkud pokřtění vycházejí jako učedníci misionáři a kam se vracejí plni radosti, aby se dělili o zázraky, které Pán koná skrze jejich svědectví. Jako pastýři jsme povoláni doprovázet na této cestě společenství, kterým sloužíme, a zároveň se zavazovat modlitbou, rozlišováním a apoštolskou horlivostí.“

Chtěl jsem se s vámi, milí farníci, podělit o hluboký zážitek církve týkající se celého našeho společenství. Synoda nás inspiruje k vytváření církve, která se stává živým společenstvím, prožívá radostnou vzájemnost a misijně žije pro druhé. Rád bych s každým z vás prožíval tuto rodinu církve podle vzoru první křesťanské komunity a děkuji všem, se kterými jsme už mohli touto cestou vyrazit.

otec Vladislav ●

Mše za nenarozené děti

Jak už se stává tradicí, bude se podobně jako v minulých letech konat mše za děti, kterým nebylo dopřáno přijít na svět a prožít celý pozemský život.

Někdy je to pro rodiče velmi smutná událost a potřebují se s maličkým rozloučit. Někdy v době nepříznivých okolností sami rozhodli o osudu dítěte a nyní třeba prožívají bolest a lítost, kterou potřebují nějak zpracovat. Chceme vytvořit příležitost, při které mohou otevřít svá srdce, aby Bůh mohl tyto bolesti uzdravit.

Jako obvykle bude před začátkem mše možné vhodit lísteček se jménem dítěte do krabičky v zádveří kostela. Krabička bude pak symbolicky přinesena spolu s obětními dary na oltář.

Je to příležitost i pro ty, kteří nic podobného neprožívají, ale chtěli by projevit svou solidaritu.

Mši na tento úmysl budeme slavit v kostele Matky Boží Na Náměti ve středu **8. května** od 18 hodin.

Marie Macková ●

Májové pobožnosti

Večerní mše svatě v květnu zahajujeme májovou pobožností, a to vždy ve středu v kostele Matky Boží Na Náměti a v pátek v kostele svatého Jakuba. Výjimkou je pátek 24. května, kdy budeme slavit posvěcení na Gruntě, a pátek 31. května, kdy bude mše svatá na Roztěži. Tyto pátky nebude mše svatá ve farním kostele.

O nedělích (s výjimkou 5. května, kdy bude udílena svátost biřmování) se budeme májovou pobožností modlit na konci dopolední mše svaté, a to před mariánským oltářem v jižní lodi kostela svatého Jakuba.

redakce ●

Volná místa na příměstském táboře

V týdnu od 19. do 23. srpna se pod vedením Patricie Koubské opět uskuteční příměstský tábor v klášteře svatě Voršily. Je určený dětem zhruba od 6 do 12 let. Program bude připraven na každý den od 8:00 do 16:00. Doporučený příspěvek je 1 500 Kč za celý týden.

Stále je volných několik míst. V případě zájmu vyplňte přihlášku (je k dispozici na stránkách khfarnost.cz) a nejpozději na konci června ji odevzdejte v kanceláři arciděkanství nebo přímo Patricii Koubské (lze také e-mailem na patricie@koubska.com).

redakce ●

Zveme děti na slavnost Těla a krve Páně

Ke slavnosti Božího těla patří procesí, do něhož zveme především děti, aby okvětními lístky ozdobily cestu Pánu Ježíši v eucharistii. Děti by měly být slavnostně oblečené, ideálně v bílých šatech či košilích. Prosíme, aby si přinesly vlastní košíčky, okvětní lístky do nich zajistíme. Chlapci jsou také vítáni u oltáře jako ministranti.

Sraz k nácviu průvodu i pro ministranty je přede mší, tedy v neděli **2. června** v 8:30 v chrámu svatě Barbory. Průvod koordinuje Barbora Kutilová (tel.: 721 278 478), ministranty Jaroslav Bouška (tel.: 731 604 607).

redakce ●

Svatodušní ekumenický výlet

Po osvědčené loňské premiéře zveme i o letošní neděli Seslání Ducha svatého, tedy **19. května**, na ekumenické setkání do Malešova.

Poutníci, kteří půjdou společně pěšky z Kutné Hory, mají sraz v 13:00 pod lípou u arciděkanství. Je možné se připojit až v Malešově na bohoslužbu, která začne v tamním kostele svatého Václava v 15:30. Po jejím skončení se ještě počítá s neformálním posezením v Přátelském pivovaru.

redakce ●

Hlízovský unikátní spolek pořádá ve spolupráci s dalšími organizacemi i jednotlivci v sobotu **18. května** již devátý ročník poznávacího pochodu a cyklovýletu za svatým Jakubem. Při něm je možné navštívit v okolí Kutné Hory řadu míst, která nejsou veřejnosti běžně přístupná a na kterých bude navíc připraven zajímavý program pro děti i dospělé. Délku trasy bude možné volit podle vlastních

možností a sil v rozmezí od 9 do 19 kilometrů. Start je vždy v hlízovském kulturním domě mezi 6:15 a 10:30, cíl v pivovaru Holand'an (rovněž v Hlízově) mezi 11:00 a 18:00. Podrobnosti najdete na webu hlizovskyspolek.cz.

redakce ●

Výročí korunovace Panny Marie Čáslavské

P. Dmytro Romanovský spolu s celou čáslavskou farností zve na oslavy výročí korunovace Panny Marie Čáslavské.

Potrvají od 30. května do 1. června a ponесou se v duchu modliteb a rozjímání nad tématem povolání ke kněžství a zasvěcenému životu.

Oslavy vyvrcholí v sobotu mší svatou s otcem biskupem Janem, zakončeny budou koncertem Slávka Klecandra a Romana Dostála ze skupiny Oboroh. Podrobnosti o programu, kterého se zúčastní řada dalších zajímavých hostů, najdete na stránkách farnost-caslav.cz.

redakce ●

Foto Petr Synek, Člověk a Víra

Noc kostelů

K Noci kostelů se připojíme v našem městě i letos. Naše farnost nabídne návštěvníkům kostel svatého Jakuba, chrám svaté Barbory a kapli Božího těla.

Kostel svatého Jakuba se otevře radostnou bohoslužbou za obyvatele města Kutná Hora. Pro další program se připravuje netradiční zastavení a zamyšlení nad obrazem *Poslední večeře Páně* od Hanse Elfeldara (1515) s komentářem Marie Slavotínkové, varhanní hudba a také modlitby Taizé, kterých se ujme schola mládeže KUSCH. V chrámu svaté Barbory proběhne komentovaná prohlídka a zazní hudba mistrů. Kaple Božího těla dá prostor tichu a stane se také místem vzpomínky, piety a modlitby za mír.

Letos se do Noci kostelů zapojí kostely z okolních farností Chlístovice, Kluky a Paběnice.

Noc kostelů se bude konat **v pátek 7. června**, zahájena bude krátce před pátou hodinou zvukem zvonů.

V Kutné Hoře budou též otevřeny kostely a modlitebny církve evangelické, husitské a římskokatolické kostely

v sedlecké farnosti. Celý program najdete na webu nockostelu.cz.

Přijďte do našich chrámů poděkovat i poprosit, načerpat inspiraci nebo třeba jen vtichosti pobýt.

redakce ●

26/5/2024
KOSTEL SV. JAKUBA

FARNÍ DEN SPOJENÝ S PRIMIČNÍ MŠÍ SVATOU P. MICHALA ŠRAMKA

- 13 hod. příležitost ke svátosti smíření
- 14 hod. primiční mše svatá
- 16 hod. farní den na klášterní zahradě

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

Rád bych vás všechny seznámil s probíhajícím jednáním o uzavření nové nájemní smlouvy mezi Církevním gymnáziem v Kutné Hoře a Římskokatolickou farností – arciděkanstvím Kutná Hora. Současná smlouva vyprší 31. srpna letošního roku a na žádost vedení gymnázia ji prodlužujeme do 31. prosince 2024 za stávajících podmínek. Tímto máme dostatek času na přípravu nové nájemní smlouvy s vedením školy a biskupstvím jako zřizovatelem gymnázia, která umožní efektivní fungování školy v prostorách kláštera svaté Voršily.

Pokud se ohlédneme do historie, v roce 2016 probíhala intenzivní jednání o prodeji kláštera. Nabídku obdržely tři instituce: biskupství, sedlecká farnost a naše farnost. Po sérii jednání naše farnost s požehnáním biskupství nabídku přijala, koupila klášter a začala se o něj starat. Již předem bylo jasné, že to bude náročný úkol, protože udržování tak rozsáhlé barokní památky není finančně nejjednodušší. Přesto však převládá duchovní odkaz našich předků, krása místa uprostřed Kutné Hory a touha udržet církevní gymnázium na tomto místě.

V té době náš diecézní biskup Jan Vokál v dopise podpořil farnost v nákupu kláštera a uvedl: „Biskupství nadále plánuje zachovat a rozvíjet činnost Církevního gymnázia v Kutné Hoře včetně pravidelných plateb nájemného farnosti, které již v současné době tvoří základní část provozního financování kláštera. Pevně věřím v další rozvoj celého areálu kláštera, především v oblasti školství, vzdělávacích aktivit a pastorače.“

V posledních měsících jsme intenzivně přemýšleli o dalším rozvoji kláštera a přilehlé zahrady. Jsme si plně vědomi vysokých nákladů spojených s provozem tohoto areálu. Očekáváme, že jen v nejbližších deseti letech bude provoz vyžadovat více než 50 milionů korun na opravy střechy, vnějšího pláště, ohradní zdi a pravidelnou údržbu.

Státní dotace budou tvořit jen malou část těchto nákladů, protože stát má tendenci dotace spíše snižovat než navyšovat. Po rekonstrukci bytů musíme počítat s přítomností více lidí v areálu kláštera a musíme zajistit harmonické soužití pěti subjektů na jednom místě. Jedná se o církevní gymnázium, Vinné sklepy, farnost, nájemníky a částečně i církevní mateřskou školu, která využívá velkou část zahrady.

Spolu s těmito subjekty přinášíme do kláštera život a věříme, že v budoucnosti můžeme ještě mnoho věcí vylepšit. Plánujeme vybudování komunitního centra, které by

v těsné spojitosti s klášterním kostelem poskytl studentům gymnázia i farníkům lepší prostory pro duchovní péči. Rovněž zvažujeme postavení velkého altánu, který by byl k dispozici všem. Tyto plány budeme samozřejmě projednávat a rozvíjet s ekonomickou a pastorační radou farnosti i vedením gymnázia.

Z uvedeného vyplývá, že je nutné jednat se všemi subjekty o finančním příspěvku na fungování a rozvoj kláštera do budoucnosti. Existují určitá pravidla pro stanovení výše nájmu, která berou v potaz fond oprav a provozní zajištění chodu památky a vycházejí z legislativy naší země. Finanční úřad také kontroluje stanovení výše obvyklého nájmu. Chceme k celé věci přistoupit s maximální zodpovědností a uzavřít kvalitní dohodu mezi vedením gymnázia a biskupstvím jako zřizovatelem.

Před několika dny jsme na biskupství měli dvouhodinovou poradou, kde jsme otevřeně prezentovali finanční situaci kláštera v současnosti i do budoucnosti. Farnost od roku 2016 finančně podporovala církevní gymnázium a bude ho podporovat i nadále. Chceme to však činit transparentně a otevřeně.

Všichni se společně podělíme jak duchovně, tak finančně na chodu kláštera svaté Voršily a věříme, že toto místo se stane ještě krásnějším prostředím pro všechny subjekty užívající klášter, ale i pro obyvatele města Kutná Hora. Prosíme vás o modlitbu i trpělivost při hledání Božího plánu i v této oblasti života naší farnosti.

P. Vladislav Brokeš ●

Jednání 9. dubna

Druhé jednání pastorační rady v novém složení se konalo za účasti všech členů a v první části také Patricie Koubské jako hosta. Prvním tématem byl systém výuky náboženství našich dětí. V současnosti navštěvuje náboženství 25 dětí prvního stupně, což není dostatečný počet vzhledem k velikosti našich farností. Tento stav odráží i skutečnost, že v letošním roce nebyl dostatečný počet dětí k prvnímu svatému přijímání. Bylo by dobré sejít se s rodiči a domluvit se s nimi na představách a vizích ve výuce náboženství. Patricie Koubská vystoupila se svým pohledem na současnou situaci a vyjádřila jisté obavy o neudržitelnost tohoto modelu do budoucnosti. Následující diskuze přinesla zajímavé podněty a nápady od dalších členů PRF a členové se budou tímto tématem i nadále zabývat na dalších setkáních.

Dalším bodem bylo téma duchovních obnov. Myšlenka otce Vladislava je, aby do budoucna bylo do těchto duchovních obnov zapojeno více lidí z farnosti a aby byly duchovní obnovy přitažlivé i pro lidi, kteří se jich běžně neúčastní.

Dále jen stručně: Michal Šramko seznámil členy PRF s průběhem kněžského svěcení a primiční mše svaté, která bude navázána na farní den. Prodiskutovala se také Noc kostelů a duchovní náplň tohoto projektu. Monika Trdličková, jako koordinátor Noci kostelů, seznámila další členy PRF s připravovaným programem na letošní ročník.

Posledním bodem jednání bylo zhodnocení proběhlých oslav velikonočního tridua. Členové PRF se vyjádřili k průběhu bohoslužeb a obřadů. V následné diskuzi bylo otevřeno téma bohoslužby vzkříšení v 5:00 ráno nebo i nutnosti pořádání mše svaté v 9:00 na Velikonoční pondělí. Zde se členové PRF nedokázali jasně shodnout na tom, zda je lepší varianta vigilie v sobotu večer nebo bohoslužba vzkříšení v neděli v 5:00. Toto téma bude opětovně otevřeno v širším plenu, až se začne hovořit o přípravách Velikonoc v roce 2025.

Viktor Darebný ●

Z našich památek

Madona z chrámu svaté Barbory

Měsíc květen je zasvěcen Panně Marii. Moc se mi líbí vyjádření Benedikta XVI. z roku 2010, ve kterém oslavuje Pannu Marii slovy: Ona je vlastně tím nejkrásnějším květem stvoření, růže, jež se rozvinula v plnosti času, kdy Bůh posláním svého Syna daroval světu nové jaro.

Jak jistě všichni dobře víte, v chrámu svaté Barbory je nádherná gotická dřevěná trůnící Madona, právě o ní bude květnový příspěvek z našich památek.

Sochu najdete na oltáři v ochozové kapli svaté Kateřiny. Jedná se nejvýznamnější sochu chrámu. Je vyřezána z lipového dřeva, její výška je 130 cm, je plně plastická a vzadu vyhloubená. Vznikla v okruhu sochařské tvorby hutí Petra Parlěře kolem roku 1380, a tak ji právem můžeme označovat za nejstarší sochu v chrámu a jediný zachovaný pozůstatek vybavení chrámu z předhusitské doby. Když se na sochu díváte, nemůžete přehlédnout polychromování, které ale není původní. Asi okolo roku 1700 se o něj postaral řezbář František Martin Katterbauer starší, zároveň Madonu doplnil novými vladařskými insigniemi.

Pojďme se ale ještě vrátit kroku 1380, kdy socha pravděpodobně vznikla. Aleš Mudra se ve své knize *Ecce panis angelorum* zamýšlí právě nad rokem, kdy byla socha vyřezána. Říká, že byla Madona zřejmě zhotovena dříve než v roce 1380 a rozvíjí dvě teorie, proč by tomu tak mohlo být. První důvod je, že v roce 1380 ještě stavba chrámu nepokročila natolik, aby mělo smysl pořízovat mobiliář, není nijak doloženo, že by socha byla umístěna v původní hornické kapličky svaté Barbory, to se podle Mudry jen traduje z generace na generaci. Druhá teorie říká, že umělecká úroveň ztvárnění Madony neodpovídá roku 1380. Obličej Marie, Mariina labutí šíje, vysoké čelo, vypracované brady obou postav, vlasy Krista jsou podle Mudry spíše reflexe krásného slohu. Nic méně NPÚ uvádí jako oficiální datum pořízení rok 1380, a tak se ho prozatím držíme.

Okolo Madony se točí ještě další zajímavost. F. M. Katterbauer st. zřejmě vyřezal v roce 1701 kopii Madony, která byla určena pro procesí. Tato kopie se dodnes nedochovala, ale tuto skutečnost dokládá záznam v dokumentu *Liber memorabilium* z let 1697-1707: „Socha Panny Marie

Jak už jsem zmínila na začátku článku, sochu dnes naleznete v kapli svaté Kateřiny, tak tomu ale nebylo vždy. Madonu lze hypoteticky spojovat s kaplí Panny Marie a svatých apoštolů. Teď jste se možná zarazili a uvažujete, kde tato kaple je? Abyste ji našli, museli byste se vrátit na konec 14. století, kdy ve východní části boční vnější jižní lodi (dnešní Mincířská kaple) byly dvě Písecké kaple, kaple Panny Marie a svatých apoštolů (1396) a kaple svatých Tří králů (1404), obě kaple byly centrem mariánské úcty. Donátorem kaplí byl velký mariánský ctitel Petr z Písku, proto název Písecké kaple. Ve stejném prostoru v období zhruba okolo roku 1630 až 1675 jezuité zřídili v čele jižní lodi kapli Panny Marie, kterou si upravili jako svůj hlavní liturgický prostor. Předchozí nástěnnou malířskou výzdobu zabíjeli a středem výzdoby učinili sochu trůnící Madony. A opět si dovoluji vysvětlit souvislosti: hlavní oltář měli jezuité v dnešní Mincířské kapli dočasně, protože v místech před presbytářem probíhaly rozsáhlé stavební úpravy, bourala se tu původní kaple svaté Barbory. Po stavebních úpravách, před novým svěcením kostela v roce 1675, byla socha přenesena na hlavní barokní oltář, kde byla ještě v roce 1884. (Dokazují to dochované fotografie – fototéka NPÚ). V době rekonstrukce chrámu v letech 1884–1905 při výměně barokního hlavního oltáře za novogotickou kopii původního gotického oltáře (stavěn 1901–1905) byla Madona přenesena na barokní oltář v kapli svaté Kateřiny, kde je dodnes.

Jediné, co zbývá dodat je, že v kapli dnes neuvidíte originál sochy, ale její věrnou a velmi vydařenou kopii, kterou vyřezal Miloslav Smrkovský (1926–2009), kutnohorský aka-

demický sochař, malíř a restaurátor. Kopii polychromoval Jaroslav Alt ml. Originální plastika Madony je pečlivě uložena v depozitáři naší farnosti.

Přijďte se na sochu do chrámu podívat, její klidný výraz v milé tváři vás určitě potěší a dodá vám sílu do nových začátků, které jaro a měsíc květen přináší.

Kristýna Drahotová ●

Foto Aleš Otava a Hanka Krejbičová

Stavební úsek

Shrnutí aktuální stavební činnosti farností

Na klášteře kromě dokončení bytů pokračují práce na opravě krovu a pokládce nové krytiny. Tyto práce jsou zařazeny do dotačního programu ministerstva kultury PZAD (Program záchrany architektonického dědictví) a dotačního Fondu regenerace města. Poslední vysoutěžená etapa s firmou Pario je v celkové částce 2 363 662 korun s DPH, kde 800 000 korun je dotace ministerstva kultury a z Fondu regenerace města je příslib 121 800 korun. Zbývajících část, tedy 1 441 862 korun, jde za farností.

V květnu bude zahájena další etapa obnovy interiéru věže kostela Matky Boží Na Náměti. Letos nás čeká dvojité

vřetenové schodiště z jižního boku věže. Taktéž se jedná o PZAD a dotační fond města. Realizátorem jsou restaurátoři kamenných prvků pan Bartoš a pan Hlavatý, letošní etapa bude zhotovena za cenu 1 710 640 korun, ze kterých je 1 100 000 korun dotace z ministerstva, 119 300 korun z regenerace města a ostatní, tedy 491 340 korun, jde za farností.

Také jsme v tomto kostele provedli obnovení jediného původního zvonu. Zvon dostal péči v podobě očisty, nového dubové hlavice, závěsu, nového srdce a automatického zvonění. Nutnou úpravou prošla rovněž zvonová stoli-

ce v doplnění a zpevnění jednotlivých tesařských prvků a otažení a obnově prvků zámečnických (kovářských). Zvon je tak opět v dobré kondici a pravidelně zvoní každé poledne. Celkové náklady jsou 312 112 korun včetně DPH. Většinu nákladů pokryje veřejná sbírka na Svatobarborské zvony (podmínky dotace umožňují dát přebytek na opravu jiného zvonu). Zbývající část zaplatí farnost. Přesná částka bude vyčíslena po vyúčtování a budeme vás o ní informovat.

Co nás letos čeká: V červnu chceme zahájit opravu nedokončených částí fasády na arciděkanství, aby vynikla krása této renesančně-barokní budovy. Práce provede na základě výběrového řízení firma Status a. s. z Humpolce. Částka byla vysoutěžena na 1 846 391, přičemž jediná obdržená dotace je z Fondu regenerace města ve výši 127 000 korun. Farnost tedy zaplatí 1 719 391 korun.

Dále probíhají přípravné práce na požárně-bezpečnostním řešení kostela svatého Jakuba vyvolané zejména umístěním technologií operátorů v severní věži a potřebou preventivně chránit objekt, případně výrazně snížit dobu příjezdu a nástupu zásahu hasičů při požáru. Nyní nás čekají jednání o těchto opatřeních s památkáři a poté přímo s Hasičským záchranným sborem ČR.

Ve spolupráci s obcí nás letos čeká také obnova fasády po provedené elektroosmóze a restaurování kamenných prvků soklu na kostele svatého Václava v Malešově. Zahájíme ji v druhé polovině léta. Rozpočet etapy je vysoutěžěn na 510 665 korun, příslib dotace z Fondu regenerace obce je 405 000 korun. Obec nadto přislíbila 30 000 korun, na farnost tak zbývá 75 665 korun.

David Hlavinka ●

Farní knihovna

Knihovnice doporučuje: o charismatech v církvi

Milí přátelé, v novém zpravodaji vám chci představit knihu *Pane, obnov své zázraky*, která je také nabízena jako prémie za předplatné Katolického týdeníku.

Autorem je anglický laik Damian Stange, zakladatel komunity Cor et Lumen Christi. Laici této komunity slouží po celém světě hlásáním evangelia, darem uzdravování a prorokování a pořádají Školu charismat. Kniha popisuje, jak se dnes charismata používají v terénu.

Úvod obsahuje recenze lidí rozmanitých oborů, například papežského kazatele Raniera Cantalamessy, profesora biblistiky, lékaře, klinického psychologa a dalších. Předmluvu napsal kardinál Petr Turkson. Všichni se shodují na skutečnosti, že je naléhavé, aby církev usilovala o charismata, kterými nás Bůh štědře obdarovává. Projevy nadpřirozených darů mohou být pro ateisty, zastánce sekularismu a materialismu svědectvím o tom, že nadpřirozený svět existuje. Pro ty, které fascinují různé duchovní a nadpřirozené dimenze ve formě New Age, okultismu, čarodějnictví a satanismu, mohou být důkazem moci jediného a pravého Boha a Pána Ježíše Krista.

Autor uvádí, že je třeba nabízet formaci v této oblasti v seminářích a farnostech jako běžnou součást teologické a pastorační práce.

Kniha je rozdělena do tří částí. Nejdříve se dozvíme něco o duchovních darech obecně a o tom, jak o nich psali du-

chovní otcové prvotní církve a jak se tehdy využívaly. První část pojednává o prorockých darech, následují statě o darech uzdravování, a to tělesném i vnitřním. Třetí část pojednává o ostatních duchovních darech, jako je rozlišování duchů, daru jazyků a o zázracích při uzdravování.

V závěru knihy autor uvádí deset klíčů, které mu pomohly pro zdárné provádění služby. V celé knize popsal mnoho svědectví a příběhů ze své praxe v této službě a zmiňuje výjimečné a překvapivé projevy charismat, kterých byl svědkem.

Tato kniha jistě zaujme ty, kteří se již charismatické obnově věnují, ať již v kterékoli církvi, a pro nás ostatní bude zajímavé se s tímto tématem alespoň obeznámit.

Tuto a další knihy si můžete zapůjčit po mši svaté na nedělní kavárně po mši svaté nebo v pracovní době farní kanceláře. Zde také nabízíme kvalitní knihy k rozebrání zdarma. V době letních prázdnin budou k dispozici v kostele Na Náměti.

Milena Pfafirová ●

Výlet na Gruntu

Ve čtvrtek 18. dubna se děti z Církevní mateřské školy svatého Jakuba v Kutné Hoře vydaly do nedaleké Gruntu, kde díky Soně Krejčové z kutnohorského arciděkanství mohly obdivovat krásy zrekonstruovaného kostela Nanebevzetí Panny Marie. Pro starší děti se zčásti jednalo o pěší výlet. S batůžky na zádech a dobrou náladou se brzy ráno vypravily za svými mladšími kamarády, kteří na Gruntu cestovali autobusem. V prostorách největšího kostela venkovského typu ve střední Evropě na děti čekala Patricie Koubská, která jim poutavě vyprávěla příběh o andělovi Rafaelovi a předala tak dětem důležitá biblická poselství. Ačkoli počasí, co se týče teplot, příliš nepřálo, výlet si děti opravdu užily. Děkujeme kutnohorské farnosti za uspořádání této krásné akce.

Iveta Neubergová ●

Církevní gymnázium v Kutné Hoře

Další dopis z gymnázia

Milí farníci, už je to nějaký ten pátek, co jsme vám naposledy psali. V dnešním dopise se ohlédneme za tím — co do počasí velmi rozporuplným — dubnem. Ano, i mezi našimi klášterními zdmi již mnozí vytáhli pomačkané letní

outfity, které v půlce září strčili do skříně za svetry. Krásné to bylo... sluníčko a teplíčko. Ale! V posledních dnech jsme opět předvedli kolekci zimních kabátů a bund a vařili čaje. Ani jedno počasí nás však neodrazuje od provozu,

který si jede ve svém aktuálně velmi ostrém tempu. Školní kalendář na každý den nabízí několik vrstev programu, a to se do toho nepočítá vlastně obyčejný rozvrh. Klidně posuďte sami. Naše akce netajíme — najdete je na webových stránkách — koneckonců, stejně jako rozvrh.

Touha nezůstat jen v lavicích se projevila zájezdem do Anglie, exkurzemi v rámci praktik z přírodovědných předmětů, zeměpisu, češtiny a dějepisu. Každou chvíli také opouštěla školu skupinka vybraných na reprezentaci školy ve sportovních utkáních nebo olympiádách. Na naší škole máme dokonce takovou studentku, které se podařilo vyhrát první místo v krajském kole dějepisné a chemické olympiády zároveň. Je však velmi skromná a občas nerada slyší, že o ní mluvíme, tak vám její jméno s dovolením neprozradím. Ale to je, co? Děják a chemie...!

Učitelé si v uplynulém měsíci vyhradili čas a společně přemýšleli nad oživením vize školy. Výsledek byl velmi příjemný, protože se tým na podstatných věcech dobře shodoval. Na společné setkání byli přiváni také čtyři studenti, aby se mohli na vizi školy podílet. Akce proběhla ve spolupráci s mentory nadačního fondu EDUzměna.

Zaměstnanci školy byli farností pozváni na prohlídku nových bytů v klášteře. S farností vyjednáujeme pronájem jednoho bytu na rok pro asistentku z Ameriky, kterou jsme dostali přidělenou přes organizaci Fulbright Commission. A máme z toho radost.

Závěrem dnešního dopisu na vás máme prosbu: našim maturantům jde opět do tuhého. Ne těm samým jako vloni (naštěstí), ale zase těm dalším. Je jich dvacet sedm a všichni by si moc přáli postoupit do dalšího studijního kola na vysokých školách. Kdybyste náhodou nevěděli, koho Pánu Bohu světit v modlitbě, můžete vzpomenout na ně. Děkuje.

Na oplátku vás raději s předstihem zveme na jarní koncert, který se uskuteční 12. června od 16:00 v klášterním kostele a na kterém vystoupí naši šikovní studenti. Pokud byste chtěli zavítat na školní mši, můžeme zmínit dvě: 20. května v 8:00 v klášterním kostele na zahájení maturit nebo 28. června v 9:00 v sedlecké katedrále na konec školního roku. Jste vítáni!

Mějte se hezky a opatrujte se.

Marie Knappová ●

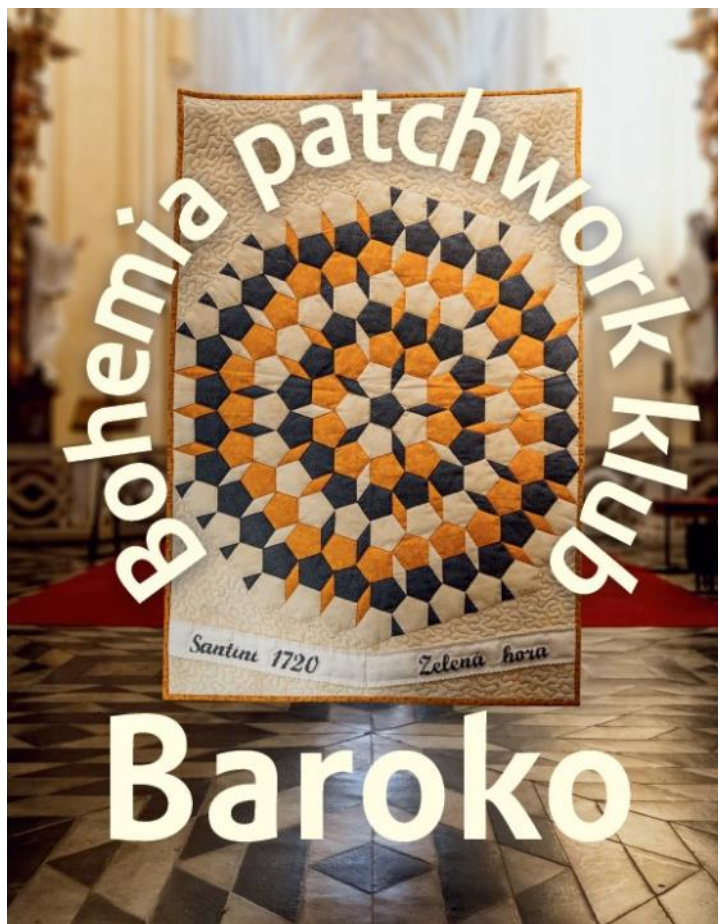
Ze sedlecké farnosti

Květen v Sedlci

V podkroví katedrály Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele chystá sedlecká farnost novou výstavu s názvem *Baroko*, jejíž vernisáž proběhne v pátek 3. května v 18:30. Autorkami textilních obrazů jsou amatérské textilní výtvarnice z Bohemia Patchwork klubu, které loni přichystaly kolekci inspirovanou barokním stylem k počtě architekta Jana Blažeje Santiniho Aichla. Výstava bude k vidění v běžných otevíracích hodinách katedrály až do 16. června.

1. května se také pro veřejnost otevírá románský kostel svatého Jakuba v Církvici, který bude od května do října otevřen vždy v pátek, v sobotu, v neděli a o státních svátcích od 10:00 do 17:00. Na sobotu 18. května naplánovala sedlecká farnost Slavnostní otevření sezóny. V 10:00 požehná P. Pavel Tobek nově osazenému svatojanskému patníku, v 17:00 se bude konat koncert smyčcového kvarteta Fcella ZUŠ Kutná Hora pod vedením Jana Drahoty. V rámci Jarního putování se svatým Jakubem bude od 9:00 do 14:00 v každou celou hodinu probíhat prohlídka kostela s Karlem Vopařilem. Po celý den bude vstupné do kostela dobrovolné.

Radka Krejčí ●

Obětní průvod

Drazí přátelé, v tomto čísle farního zpravodaje a již dovolím si říct v tradiční rubrice duchovního okénka se budeme společně zamýšlet nad jednou důležitou částí mše svaté. Tou je obětní průvod, přinášení obětních darů.

Po Druhém vatikánském koncilu, který můžeme také nazvat i koncilem pastoračním, prochází kromě jiného i liturgie svou postupnou obnovou. Nejzásadnější změnou je, že se celý lid aktivně zapojuje do slavení mše svaté. Tak se mění i liturgický prostor, oltář se orientuje tak, aby kněz slavil mši čelem k lidu, který se kolem tohoto oltáře shromažďuje a společně s knězem přináší Kristovu oběť na oltář. Proto se od liturgické reformy zavádí do mše svaté nový prvek, který dosud za starého ritu ve mši nebyl použit. Nedá se ale tvrdit, že by dříve neexistoval. Již od raného křesťanství se při slavení mše svaté používaly některé prvky, které pak v 16. století změnil tridentský koncil. (Tím ale nechci říct, že by tento koncil byl špatný, naopak. Tridentský koncil patří do dnešní doby mezi klíčové koncily v dějinách církve. Právě zde se formuje celé učení církve, protože řešil otázky víry, svátostí a liturgie.) Reformou Druhého vatikánského koncilu se tedy do mše zavádí prvek přinášení obětních darů, aby se jím zdůraznilo společné slavení.

Obětováním darů vyjadřujeme vděčnost Bohu: S radostí vracíme Bohu to, co nám Bůh daroval jako první. Přinášení darů je praktické vyznání víry. Vstupujeme tak do eucharistického obětování, při kterém nám Kristus nenabízí hmotné věci, ale sám sebe, a obětováním sebe vytváří společenství v lidstvu. I my jsme pozváni, abychom se na-

bídli Bohu ke službě, oběti právě skrze naše radosti, bolesti a kříže. V tuto chvíli totiž chceme dát vše, co nosíme ve svém srdci, aby On to vše proměnil a později nás posílil svým tělem k následování.

Je velmi dobře, když dary ke mši svaté — chléb a víno — přinášejí k oltáři věřící, kteří v ten den mají zadanou intenci mše svaté. Může se však stát, že nikdo takový není přítomen, nebo se slaví mše, která nemá intenci farníků. I tak prosíme, aby byl někdo ochoten přinést obětní dary. Tímto gestem vyjadřují věřící svou spoluúčast na eucharistické oběti, kterou církev slaví. Tento průvod navíc symbolizuje církev putující, která je na cestě za svým Pánem. Znázorňuje také, že se odevzdáním něčeho svého chceme stát podobnými Kristu, který ve mši pro nás dává sám sebe.

Dary od věřících přebírá kněz za pomoci jáhnů, případně ministrantů před oltářem nebo u sedadla.

V našem farním kostele se v neděli před obětními dary řadí také průvod dětí, během čehož probíhá sbírka určená na potřeby života farnosti. Vyjadřujeme tím sounáležitost se společenstvím v duchovní i hmotné rovině.

Pojďme tedy nad tím společně uvažovat a vždy si uvědomme, za koho přinášíme chléb a víno a hlavně to nejdůležitější — v koho se chléb a víno promění. Je to Kristus, který s námi kráčí na Golgotu. Je to Kristus, který se na ní za nás obětuje. Je to Kristus, který za nás dává svoje tělo a krev.

Michal Šramko ●

Foto Petr Nedoma, Člověk a Víra

Kostel v Gruntě byl po opravě požehnán a je otevřený

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě zažívá v poslední době vlnu zájmu, na kterou nebyl příliš zvyklý, byť si ji po právu zaslouží. Památka, jejíž kulturní a umělecká jedinečnost spočívá zejména v unikátní vnitřní nástěnné výmalbě, se díky finanční dotaci více než 38 milionů korun (90 % všech nákladů) z tzv. norských fondů dočkala náročné opravy a byla zachráněna pro další generace.

Opravy vyvrcholily v dubnu letošního roku, právě v jeho polovině se v kostele sešli věřící i zástupci zhotovitelů, aby společně s biskupem Janem Vokálem slavili mši svatou, při níž byl opravený prostor požehnán. Po mši zaznělo poděkování celé řadě těch, kdo se zasloužili o záchranu kostela. Přítomen byl i zástupce norské církve, Oddbjørn Sørmoen, který po skončení bohoslužby seznámil posluchače s paralelami mezi sakrálními stavbami v hornických městech v Norsku a u nás. Byl to zajímavý srovnávací exkurz do duchovní symboliky protestantské zbožnosti, která se rozvíjela ve zcela specifických podmínkách norských hornických míst, přesto v ní najdeme tolik principů a pro-

jevů, které jsou nám blízké a rozumíme jim. V základu je mezi naší a tamější zbožností více oněch zmíněných paralel než rozdílů, a to i na pozadí historického vývoje.

Ačkoli se celý projekt opravy grunteckého kostela ve svém průběhu potýkal s nepříznivými ekonomickými okolnostmi, zejména skokovým nárůstem cen stavebního materiálu v posledních letech, ve výsledku se podařilo zrealizovat opravy v téměř celém jejich plánovaném rozsahu. Příchozí si tedy mohou vychutnat i všechny vnitřní malby v jejich neporušené kráse.

Kostel je od května přístupný pravidelně o víkendech a státních svátcích. Vrací se do něj liturgický provoz a ve větší míře také kulturní akce. Během letních prázdnin bude otevírací doba ještě příznivější, zjistíte ji spolu s dalšími informacemi a zajímavostmi na webu kostelgrunta.cz.

Kateřina Grenarová ●

Vikariátko mládeže

V sobotu 27. dubna jsme se sešli na arciděkanství na vikariátním setkání mládeže. Započalo mší svatou, před kterou jsme si nacvičili hudební doprovod. Po bohoslužbě následovala pizza, při které jsme si hezky popovídali a trochu více se seznámili. Poté jsme šli na faru, kde jsme

si povídali o synodě a diskutovali na různá témata. I když se nás moc nesešlo, myslím, že si to všichni velmi užili. Těšíme se na další vikariátko.

Matylda Vaňková ●

Manželé Hladíkoví: V duchovní oblasti nás stmeluje farnost

S Pavlínou a Tomášem o zakotvení v kutnohorské farnosti, o aktivním postoji laiků v církvi, ale i o práci, každodenním životě a hledání Boha v nich.

Foto archiv Pavlíny a Tomáše Hladíkových

Pavlíno, Tomáši, jak dlouho žijete v Kutné Hoře? Co vás sem přivedlo, proč jste se rozhodli zakotvit s rodinou právě tady?

T: V Kutné Hoře žijeme šestým rokem, ale již předtím jsme sem dojížděli z Kolína na stavbu domu. Já pocházím z Brna a Pája z Kolína, hledali jsme hezké místo v přírodě, které by bylo blízko buď Brnu, nebo Kolínu.

P: V Kolíně jsme bydleli v 9. patře paneláku a toužili jsme po domě se zahradou, kde by s námi mohli být i moji starší rodiče a kde by Tomáš mohl mít ateliér. Inzerát nás nakonec dovedl do údolí Vrchlice, kousek od historického centra Kutné Hory a přitom do srdce přírody, s výhledem na rybník.

T: Získat pozemek, o který byl velký zájem, byl jen začátek cesty. Začali jsme se stavbou, když byli naši kluci velmi malí (Tondovi byly dva roky a dvojčatům Štěpánovi a Vítovi 2 měsíce) a řešili jsme hodně jejich zdravotních problémů, nepodařilo se uhlídat stavební firmu, takže jsme zůstali s rozestavěným domem a bez peněz. Na stavbu jsme jezdili aspoň o víkendech, abychom zmizeli z paneláku. Pohled na rybník a postupné zušlechťování zahrádky nám dodávalo sílu.

Mám pocit, že součástí kutnohorské farnosti jste odjakživa. Jak to vnímáte vy sami, jak jste si zde zvykli a jak se tu cítíte?

T: Cítím to stejně. Už při stavbě jsem se tu podílel na kurzu Alfa a ve farnosti jsem se cítil od začátku jako doma.

P: Každou neděli při mši ve svatém Jakubu si uvědomuju, jak moc jsem vděčná, že jsme součástí tohoto společenství. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem za vřelost, s jakou nás přijali mezi sebe. I pro kluky, kterým bylo tehdy 10 a 8 let, bylo důležité, že se mohli okamžitě zapojit do služby u oltáře a že se cítili přijatí.

Co vás motivuje k aktivitě ve farnosti? Jak vnímáte roli laiků v církvi?

T: Farnost je pro mě jako rodina, a tak mám radost, když se můžeme podílet na společných aktivitách. Farnosti dříve hodně stály na farářích, ale jak jich ubývá, je nutné, abychom my, laici, byli ti, kdo utvářejí církev. Možná je to dobré v tom smyslu, že postupně zmizí tendence ke klerikalismu a farnosti tak budou otevřenější a živější.

P: Pamatuji se na pocit, který jsem měla na začátku vysokoškolského studia — že víra je pro mě zásadní, ale církev a její součásti jsem vnímala spíš jako uzavřenou organizaci plnou hierarchie a pravidel bez osobního vztahu, jejíž součástí se mi ani nechtělo moc být. Když jsem pak od druhého ročníku začala bydlet v Praze u kamarádky, přivedla mě do své farnosti a společenství na Břevnově. A já zažila živou farnost a živé společenství, které ale nestálo jen na osobě otce převora (nyní již opata) Prokopa Siostr-

zonka, naopak, kde se každý aktivně zapojil podle svých možností a darů. Tento pocit mám i u nás, v Kutné Hoře. Ráda jsem součástí farního sboru, modlitební skupiny matek a ráda vypomůžu i jinak, pokud je to v mých silách a časových možnostech.

Ve svých profesích se věnujete pedagogice a architektuře. Jak se setkávají tyto obory u vás doma? Co třeba znamenají pro vaše děti? Co vám v těchto oblastech leží na srdci, na co se soustředíte? Jakou roli v tom hraje vaše křesťanské vyznání?

T: Klukům nechávám v hledání povolání úplnou svobodu. Já jsem v jejich věku také neměl jasno, čím budu.

Při stavbě našeho domu jsem získal mnoho zkušeností a bylo krásné, když jsme v období covidu mohli společně vyrábět posuvné okenice a stínící lamely na domě. Když děláme něco společně, tak jde práce velmi rychle.

Vždy mne v mé profesi hodně přitahovaly historické objekty a především sakrální stavby. Mám radost, že jsem se mohl podílet na obnovách spousty kostelů, třeba Santiniho Svatého Prokopa v Chotouni, nebo Svatého Bartoloměje v Kočích. Krásné bylo navrhnout zvoničku pro Honzu Pošťáka ve Zhoři. Asi nejzajímavější věc, na které jsem pracoval, je mříž s bránou ve vstupu u Svatého Bartoloměje v Kolíně. Jsem rád, že je má práce různorodá a kromě památkových objektů rád navrhuji i moderní, většinou obytné stavby. Pokud by někoho mé projekty zajímaly, může si je prohlédnout na mém webu architekt-hladik.cz.

P: Kluci zrovna moc nadšení, že mají mámu učitelku (na gymnáziu v Kolíně), nejsou. Už několik let učím jen matematiku, mým druhým oborem je němčina. V době mého studia šlo o průkopnickou kombinaci – přírodovědnou disciplínu „matematika“ jsem „zdědila“ po své mamince, učitelce matematiky a fyziky, a humanitní disciplínu „němčina“ po babičce, učitelce češtiny, němčiny a tělocviku. Pro někoho je to možná rozpor, ale já to vnímám opačně, že každý předmět popisuje tentýž svět a skutečnosti, sice jinými jazyky, které ale dohromady tvoří celek, jsoucno, vědění, bytí. Tedy Boha. Proto se doma i ve škole snažím hledat spíš to, co spojuje, než to, co rozděluje, hledat společný jazyk. Někdy je to velmi těžké a také platí, že doma není nikdo prorokem.

Jaké místo má křesťanství ve vašem každodenním životě, v práci a ve vztazích? Z čeho čerpáte a jaké jsou vaše cesty, jak se snažíte žít a předávat evangelium ve světě?

T: Ve své práci a životě neodděluji sakrální od profánní. Vnímám celé stvoření jako Boží dílo, kde není místo bez Boha. I když navrhuji dům pro nevěřící klienty, vnímám to

jako tvorbu prostoru pro rodinu, která svými vztahy odráží Boží lásku, i když si to třeba neuvědomují. Snažím se svou práci dělat s citem a věřím, že Bůh si mě použije tam, kde je třeba.

Prakticky jsem se podílel již na zmíněných kurzech Alfa, které vnímám jako citlivý způsob evangelizace a doufám, že se zase někdy budu moci k této aktivitě přidat.

P: Poslední zhruba rok jsem především v práci zažívala náročné období. Vím, že bez víry a pomoci Tomáše, kluků a přátel bych jej nezvládla. Tuto zkušenost, kterou jsme jako rodina intenzivně prožívali, bych shrnula větou našich babiček, že bez Božího požehnání marné lidské počínání. Člověk svými silami zmůže hodně, ale ne všechno. Naopak, Bůh má řešení, které nás ani ve snu nenapadne.

Jaké jsou prameny, ze kterých čerpáte pro svou duchovní praxi? Na čem stavíte křesťanskou výchovu svých synů a co je podle vás to, co si berou za své?

T: Tak v této oblasti si vůbec nejsem jistý. V naší rodině jsme každý hodně odlišný a celkově je nesnadné se vůbec časově potkat na jakýchkoli aktivitách. Vlastně nás nejvíc v duchovní oblasti stmeluje právě farnost.

P: Kluci už jsou velcí (18 a 16), už toho do nich moc „nezasejeme“, kromě tradiční modlitby před nedělním obědem bych zmínila ještě Tomášovu aktivitu, kdy nám každé ráno na WhatsApp pošle slovo na den – krátký citát z Bible či breviáře nebo ze spisů papeže Františka.

Co je podle vás největšími úkoly, výzvami naší farnosti? Co se nám jako společenství podle vás daří, co nám naopak chybí, čím bychom se mohli inspirovat?

T: Naši farnost vnímám jako širokou rodinu, jako domov, kam patřím. Myslím, že jako každé společenství stojí a padá na komunikaci a vztazích. Měli jsme velké štěstí, že jsme přišli do živé a fungující farnosti, která nás láskyplně přijala. S tak velkým nadšením jsem se v jiných farnostech nesetkal. Je to veliká radost, ale zároveň i zodpovědnost, nenechat nadšení vyvanout. Je nutné, abychom k sobě byli stále citliví a vnímaví. Jako velikou výzvu vidím nalezení způsobu, jak objevit potenciál farníků, kteří se ve farním dění tolik neorientují, jejich schopnosti, kterými mohou do farnosti vnášet život, a způsob, jak je citlivě oslovit a motivovat. V současné době, plné informací, není snadné důležité poselství předat takovým způsobem, který by nezapadl. Zároveň je stále potřeba pracovat na cestě k lidem, kterým může stud nebo neznalost bránit v plnějším životu ve společenství.

16 Kalendář akcí

ne	05. 05.	Mše svatá s udílením svátosti biřmování	9:00	kostel sv. Jakuba
ne	05. 05.	Kostelní sbírka na pronásledované křesťany	9:00	kostel sv. Jakuba
ne	05. 05.	Poutní mše svatá u hraběšínské kapličky	11:00	Hraběšín
út	07. 05.	Mše svatá pro děti, které chodí na náboženství	16:00	kostel Matky Boží
	08. – 11. 05.	Farní pouť do Porýní		
st	08. 05.	Mše svatá za nenarozené děti	18:00	kostel Matky Boží
čt	09. 05.	Náboženství pro dospělé	19:00	IC Sedlec
so	11. 05.	Výlet Concordie a Slunečního kmene na Lichnici		
čt	16. 05.	Poutní mše svatá o svátku sv. Jana Nepomuckého	18:00	Sv. Jan Nepomucký
čt	16. 05.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
pá	17. 05.	Spolčo mládeže od 13 do 15 let	18:00	arciděkanství
pá	17. 05.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
so	18. 05.	Jarní putování se svatým Jakubem		Hlízov
ne	19. 05.	Slavnost seslání Ducha svatého a mše svatá pro děti	9:00	kostel sv. Jakuba
ne	19. 05.	Kostelní sbírka na aktivity v diecézi	9:00	kostel sv. Jakuba
ne	19. 05.	Poutní mše svatá o svátku sv. Jana Nepomuckého	11:00	Souňov
ne	19. 05.	Poutní mše svatá o svátku sv. Jana Nepomuckého	14:00	Bahno
ne	19. 05.	Ekumenická bohoslužba	15:30	Malešov
čt	23. 05.	Requiem za Karla Otčenáška	8:00	katedrála Sv. Ducha HK
čt	23. 05.	Náboženství pro dospělé	19:00	IC Sedlec
pá	24. 05.	Posvícenská mše svatá	11:00	Grunta
so	25. 05.	Schůzka Concordie a Slunečního kmene	9:00	Sedlec
so	25. 05.	Kněžské svěcení Michala Šramka	10:00	katedrála Sv. Ducha HK
ne	26. 05.	Primiční mše svatá Michala Šramka	14:00	kostel sv. Jakuba
ne	26. 05.	Koncert Kutnohorského komorního orchestru	18:00	kostel Matky Boží
st	29. 05.	Kavárna s překvapením (Ladislav Vokoun: <i>Slovinsko</i>)	19:00	arciděkanství
čt	30. 05.	Orchestrální koncert ZUŠ Kutná Hora	17:00	kostel Matky Boží
čt	30. 05.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
	30. 05. – 01. 06.	Výročí korunovace Panny Marie Čáslavské		Čáslav
pá	31. 05.	Sborový koncert ZUŠ Kutná Hora	17:00	Kaple Božího těla
pá	31. 05.	Spolčo mládeže od 13 do 15 let	18:00	arciděkanství
pá	31. 05.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
so	01. 06.	Primiční mše svatá Michala Šramka	10:00	Studienka
so	01. 06.	Fatimská pobožnost a mše svatá	8:00	kostel Matky Boží
ne	02. 06.	Slavnost Těla a krve Páně	9:00	chrám sv. Barbory
pá	07. 06.	Noc kostelů , zahájení mší svatou	17:00	kostel sv. Jakuba